

Sygn. akt II K 403/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Arkadiusz Fabisiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 listopada 2017 r. oraz 8 lutego i 8 marca 2018 r.

sprawy **E. S.**

córki W. i A. z d. S.

ur. (...)

w W.

oskarżonej o to, że:

w dniu (...) roku w miejscowości C. na ul. (...), gm. C., woj. (...) na drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości, tj. 0,67 mg/l i 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadziła pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...) w (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

o r z e k a

I. ustalając, że oskarżona **E. S.** dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk oraz przyjmując, że wina oskarżonej i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a także ustalając, iż czyn tego dopuściła się w dniu 6 maja 2017 r., na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w (...) na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego w punkcie II zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia (...) r. do dnia 15 marca 2018 r.;

IV. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonej dowód rzeczowy w postaci spalonych części swetra, złożony do akt przez jej obrońcę na rozprawie w dniu 28 listopada 2017 r.

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną z ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

I Sygn. akt II K 403/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (...) roku około godziny (...) oskarżona E. S. będąc w stanie nietrzeźwości prowadziła samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) w miejscowości C. na ul. (...). W pewnym momencie oskarżona została zatrzymana przez funkcjonariuszy Policji M. K. oraz J. P. do kontroli drogowej. Oskarżona została poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wskazało wynik: o, 67mg/l, II badanie o,68 mg/l.

Oskarżona E. S. ma (...) lat, pozostaje w (...), ma (...) wykształcenie, jest (...), jest osobą (...) za (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonej (k. 20, 79-80), zeznania świadka M. (...) (k. 11, 80-81), J. P. (k. 22, 81-82), notatkę urzędową (k.1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2), świadectwo wzorcowania (k. 3), informację o wpisach do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 54), wywiad środowiskowy (k. 57-58), informacje z (...) (k. 61-70), wydruk ze strony zachodnie M.. info. (k. 74-75), pismo z (...) Centrum (...) (k. 96), kartę karną (k. 98), zdjęcia (76,77,99-101).

Oskarżona przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Na rozprawie w dniu (...) r. również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w dniu (...) roku przyjechała razem ze swoim partnerem nad W. na wysokości C.. Mieli tam spędzić noc pod namiotem. Podała, że razem spożywali alkohol. Wyjaśniła, że w pewnym momencie jej partner stał się agresywny, krzyczał, spalił jej sweter w ognisku. Oskarżona wtedy postanowiła odjechać z tego miejsca. Po przejechaniu pewnego odcinka w C. została zatrzymana do kontroli przez policję.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, w których przyznała, że w dniu (...) r. prowadziła pojazd mechaniczny w (...) oraz że tego dnia wcześniej spożywała alkohol. Sąd również dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej co do tego z jakich przyczyn zdecydowała się w tym dniu prowadzić pojazd mechaniczny pomimo tego, że wcześniej spożywała alkohol. Żaden bowiem z przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów nie pozwolił na to, aby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonej w tym zakresie. Ponadto wyjaśnienia oskarżonej w których twierdziła, że jej partner jest nieobliczalny, agresywny, że po tym zdarzeniu trafił do szpitala psychiatrycznego, znajdują potwierdzenie w wydruku ze strony Zachodnie M.. info., piśmie z (...) Centrum (...).

W ocenie Sądu zeznania świadków M. K., J. P. są wiarygodne gdyż są konsekwentne, spójne, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonej oraz pozostałymi dowodami przeprowadzonymi na rozprawie. Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałyby nie obdarzyć ich wiarą.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżona wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. W myśl tego przepisu – karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat dwóch – podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w (...), wodnym lub powietrznym.

Oskarżona kierowała pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, a przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że była wówczas w stanie nietrzeźwości.

Odnosząc się do twierdzeń obrońcy, że oskarżona działała w stanie wyższej konieczności, podnieść trzeba, że zgodnie z treścią art. 26 § 1 k.k. nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeśli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego. W ocenie Sądu przedstawione przez oskarżoną okoliczności nie wskazują na to, że tego dnia kierując pojazdem mechanicznym na drodze publicznej- ulicy (...), znajdowała się w sytuacji, w której bezwzględnie musiała ratować swoje życie i zdrowie, kosztem naruszenia norm wynikających z ustawy prawo o ruchu drogowym. Jej partner w tym czasie przebywał nad W. na wysokości C.. Z zeznań funkcjonariuszy Policji nie wynika, aby wskazywała im, że obawia się o swoje życie i zdrowie.

Rozważając wszystkie istniejące w sprawie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd doszedł do przekonania, że oskarżona zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania. Sąd chce dać szansę oskarżonej na poprawę swojej postawy. W ocenie Sądu zastosowanie środka probacyjnego spowoduje, że oskarżona zrozumie naganność swojego postępowania i będzie miał realny i efektywny bodziec do przestrzegania porządku prawnego. W związku z powyższym Sąd warunkowo umorzył postępowanie na okres próby wynoszący 1 rok. Oskarżona jest osobą (...) tak za przestępstwa, jak i wykroczenia w ruchu drogowym, prowadzi ustabilizowany tryb życia. W ocenie Sądu wyznaczenie rocznego okresu próby pozwoli sprawować nad oskarżoną kontrolę. Towarzyszące jej przez ten okres czasu widmo ewentualnego podjęcia postępowania karnego, wymierzenie kary, może być skutecznym gwarantem jej poprawnego zachowania.

Jednocześnie Sąd orzekł w stosunku do oskarżonej zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w (...) na okres jednego roku. Co do zakresu zakazu, Sąd nie znalazł potrzeby ani możliwości, aby wyłączyć z zakresu orzeczonego zakazu jakiegokolwiek rodzaj pojazdów mechanicznych w sferze ruchu lądowego.

Sąd uznał, że istnieją podstawy do zwolnienia oskarżonej od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Jest osobą bezrobotną, z uwagi na zatrzymane prawo jazdy straciła pracę.

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.